

De ware imkersmentaliteit

Overall zijn we druk met de koninginneteelt, ieder op zijn of haar eigen manier en dat zijn er nogal wat. In het blad 'Imkersproa't' van de vereniging Elburg/Oldebroek, tweede jaargang, kwam ik een wel heel bijzondere manier van vermeerdering tegen in een artikel waarin een imker verslag doet over zijn ervaringen met de Buckfastbij. 'Met toestemming van Staatsbosbeheer heb ik een zelfstandig bevruchtigstation ingericht op de plaats waar tijdens de oorlog '40-'45 'Het verscholen dorp' was. Van de aangekochte 148 stuks Buckfasteitjes heb ik 89 koninginnen kunnen telen. Vrienden uit Biddinghuizen, die niet zo gelukkig waren, heb ik hiervan gegeven'. Tevens stelde deze imker, de heer Bouw uit Nunspeet, een Buckfastvolk op twaalf ramen beschikbaar als hoofdprijs op de jaarvergadering van deze vereniging. Een uitspraak van de voorzitter, Hans van Boven, van deze nog zeer jonge vereniging, trof mij. Hij stelt: In januari 1992 hebben we ons eerste verenigingsjaar er op zitten met rond twintig leden en een flink aantal gastleden en donateurs. Duidelijk is dat Elburg/Oldebroek zijn bestaansrecht heeft bewezen. Het blijkt dat verenigingen zeer plaatselijk moeten werken om imkers georganiseerd te krijgen en hierbij zijn persoonlijke contacten van groot belang!

Mogelijkheden voor Robinia?

Onder het kopje 'Bijen en wetenschap' verscheen in Raat voor imkers van het Ambrosiusgilde te Rotterdam het volgende verslag. Het gebruik van tropisch hardhout roept weerstand op en dat is dan ook een van de redenen dat overall wordt uitgekeken naar vervangende houtsoorten. Een van die soorten is de witte acacia ofwel de Robinia. De Robinia pseudo-acacia is voor de imkers een bekende boom die visioenen oproept van prachtige witte bloemtrossen en een heerlijke honing. Inmiddels hebben ambtenaren op het Ministerie van Landbouw en Natuurbeheer toegezegd de mogelijkheden van een Robiniateelt te onderzoeken.

De bomen groeien snel. In dertig tot veertig jaar zijn ze volwassen. Het hout dat ze leveren is hard en laat zich gemakkelijk verwerken. Het stond allemaal uitgebreid te lezen in de Volkskrant van 6 november 1991.

Goede wijn geen krans. Of wel?

Als imker ben je trots op de pas-geslingerde honing, het hele huis ruikt er naar. Toch lijkt dat niet voldoende te zijn, gelet op een verslag uit het blad 'Ons Bijenbrood' van januari 1992 van de imkersvereniging Noord-en Zuid-Beveland. Aan het begin van de vergadering werd een aantal soorten honing gekeurd. De mening van de aanwezigen over de kwaliteit was zeer verschillend. Tijdens de bespreking bleek maar een pot zuivere honing te bevatten. De rest mocht volgens de wet geen honing genoemd worden. Deze waren gearomatiseerd met kunstmatige en natuurlijke geuren en smaakstoffen. Bij aankoop van de geurstoffen in Utrecht maakte de verkoper de opmerking: 'U bent zeker imker' en hieruit mogen we opmaken dat het aromatiseren van Nederlandse honing meer voorkomt.

221

Peinzen over koninginneteelt

Op 7 september 1991 werd door de groep Drente een trefdag 'koninginneteelt' bijgewoond van de Vlaamse Imkerbond. Gerrit Freije doet hierover verslag in het blad van de vereniging Zuid-Laren e.o. 'De technische informatie die over ons werd uitgestort zal ik in dit verslag overslaan. Aan het eind van zo een sessie over koninginneteelt kom ik persoonlijk altijd tot de conclusie dat er toch eigenlijk niets boven mijn eigen bijenvolken gaat. Wat een gedoe om alles raszuiver te kunnen houden. En waarvoor doe je het eigenlijk? Mijn bijen brengen ruim voldoende op, ook zonder die super gekweekte raskoninginnen. En als je af en toe kwaadaardige bijen tegenkomt dan is dat te wijten aan daaruit voortkomende kruisingen (faunavervalsing).

